

SENTÈNCIA 98-14, DE 6 D'ABRIL DE 1998

CASS. PENSIÓ DE VELLESA. Criteri per considerar assalariat o assegurat voluntari a qui la demanda. No solament la modalitat d'assegurament al qual s'està subjecte en el moment de sol·licitar la pensió sinó també el règim de cotització majoritari durant al vida laboral de la persona.

Ponent: M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

ANTECEDENTS DE FET

1.- La Secció Administrativa de la Batllia d'Andorra, actuant com a tribunal unipersonal, va desestimar, mitjançant la sentència núm. 97-65, de 20 d'octubre de 1997, la demanda deduïda pel Sr. Gregori R.F. i va confirmar la resolució de la CASS de 27 de gener de 1997, confirmada per la de 17 d'abril següent, que havia reconegut al demandant el dret a percebre una pensió de vellesa corresponent a 3.208 punts amb efectes del primer de desembre de 1996.

2.- L'11 de desembre de 1997 va tenir entrada en la Secretaria de la Sala Administrativa d'aquest Tribunal Superior l'escrit d'apel·lació interposat pel demandant contra l'esmentada sentència, de la qual en demana la revocació per tal que se li reconegui el dret a percebre una pensió de vellesa de 5.000 punts en aplicació del primer paràgraf de l'article 41 del Reglament Tècnic.

3.- Un cop feta la designació del magistrat ponent i donat trasllat de l'anterior escrit a la representació processal de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, el va contestar el 14 de gener de 1998 demanant la desestimació del recurs i la confirmació de la sentència de la Batllia, ja que la resolució de la CASS objecte del recurs era ajustada al dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

4.- La vista oral ha tingut lloc el dia 25 de març de 1998, i en ella les parts han pogut fer les manifestacions més adients a llurs interessos.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La Caixa Andorrana de Seguretat Social, en una resolució que la sentència de la Batllia declara ajustada al Dret, considera que al demandant se li ha d'aplicar, per a calcular la pensió de vellesa a que pugui tenir dret, el règim general de l'article 37 del Reglament Tècnic, en allò que es refereix als assegurats no assalariats. Pel contrari, l'assegurat demana una pensió de vellesa de 5.000 punts en aplicació del paràgraf primer de l'article 41, compte tinguda la seva condició d'assegurat assalariat, tant abans com a partir de l'1 d'abril de 1968.

Per resoldre la qüestió plantejada s'ha de tenir en compte que, com explica la sentència de la Batllia i consta en l'expedient, el Sr. R.F. ha cotitzat des del mes d'abril de 1968 al desembre de 1971 com assegurat assalariat (45 mesos) i des del mes de març de 1973 fins al final de la seva vida laboral (novembre de 1996) com assegurat no assalariat (285 mesos).

El criteri seguit per aquesta Sala a l'hora de considerar assalariat o assegurat voluntari a qui demana una pensió de vellesa és el de que cal tenir en compte, no solament la modalitat d'assegurament al qual s'està subjecte en el moment de sol·licitar la pensió sinó també el règim de cotització majoritari durant la vida laboral de la persona. Sense menysprear el fet que, des de l'any 1958, i amb alguna interrupció, l'apel·lant va treballar al Principat per compte d'altri durant més de cinc anys, el cert és que, un cop instaurat el règim d'assegurança només cotitza a la CASS 45 mesos com assalariat, i a partir del mes de març de 1973 fins que compleix 65 anys ho fa com no assalariat. Per aquesta raó, no és procedent considerar-lo com assalariat i la sentència de la Batllia que, confirmant la resolució de la CASS, el considera no assalariat, s'ajusta totalment al criteri d'aquesta Sala.

D'altra banda, si fos d'aplicació el paràgraf tercer de l'article 41, la pensió que li correspondria, amb els oportuns descomptes, seria de 872 punts, molt inferior a la que li correspon aplicant el règim de l'article 37.

Tercer.- Per tot el que s'ha exposat, cal desestimar el recurs d'apel·lació i confirmar la sentència de la Batllia, sense fer cap pronunciament sobre el pagament de les despeses ocasionades en aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. Gregori R.F. contra la sentència núm. 97-65, dictada el 29 d'octubre de 1997 per la Secció Administrativa de la Batllia, constituïda en tribunal unipersonal, que confirmem íntegrament. No fem condemna al pagament de les despeses causades en aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.